

XXVI.

Varia.

Na schodech i pak, když vyšel z paláce, na ulici ještě, se v duchu Věk ptal, co že se Márinka tak ptala na divadlo. Jasně však a určité odpovědi nebylo, a také ne klidu a místa k uvažování. Rozproudil se kolem lidí jako přivalem. Rozcházel se z uvítání. — Věk kráčeje směrem k Poříčské bráně za krajany, musil se chvílemi zastavit. Hlahol zvonů již umkl, i salva z děl na hradbách na posledek zahměla za prvního soumraku. Za to ulicemi hlaholila hudba. Různé kapely, tu větší, tam menší, kráčely v čele cechů prapor svůj doprovázejících.

Už se hrubě soumránilo, když Věk došel ke "zlatému bažantu." Z krajany tam nezastal žádného. Byliti ještě v městě. Již odcházely, v tom potkal Exnerova Popka. — Věk se ho ptal, jak viděl, měl-li dobré místo.

"Ale dobře, brachu, všecko jsem viděl. Už jsem dost, ale teprve teď užiju," dodal směje se. "No, pojď, nepospíhej, chvílku počkej, bude ti stát za to. Náš konšel — a smál se zas, "Pinkava, ten bude o dnešku vypravovat! Ten toho viděl! Haha!"

Věk musil s krajany a zasedl s ním v koutě poblíž dveří, kde bylo ještě trochu místa.

"Někam's ho zaved', na špatné místo" — mnil Věk.

"I nezaved'. On tam jel sám."

"Jel!"

"Jeho lakota ho svezla, haha. — Já mu dám, smát se mně. Víš, jak se zubil, když ty ženské mně to ryvedly. A tak jsem naved' auknechta, aby ho zjednal s forou, kousek jen, za bránu, na dnes časně ráno. Stálo to kolik dvacetníků, ale vem to nešť!"

"A Pinkava jel?"

"Jel, jak by nejel, za groš by blechu hnal. Jel za Koňskou bránu někam do vsi; auknecht ho poslal do nějakého dvora, ale on tam žádný není, že prý mu tam naložil nějakou bednu s máslem a masem, nebo co, a že bude do osmé ráno zase tu a že dostane tři zlaté. No, on a tři zlaté vydělat je asi za dvě hodiny. Přivstal si dost —"

"A ještě se nevrátil?"

"Kde pak! Spletli jsme ho s hodinami a s cestou a jak tam je daleko. Když se vracel, už byla brána jistě zavřena, a nepustili ho. A tak se díval na průvod za bránu, na pole."

Mladý souseď se dal do smíchu a smál se a rukou na odpor mával, když Věk mysli, že je to trochu moc."

"Nic, patří mu to. Vždyť věděl, že o osmé brány zavrou. Proč je takový lakomec!"

Ale vlk byl za humny. Ještě o něm mluvili, — a v tom vstoupil Pinkava s vydovceř na hlavě, s bíčem v ruce, v ubléecných botách a rozhlížel se nějak rozčertěný ho. Spodskou jizbou plnou lidí a kouře. Skubl sebou, bílé řasy mu zamrkaly; přistoupil chvatně ke krajany.

"Dej mně tři zlaté!" zvolal prudce na Exnera. Veselá kopa na něj, co chce, a na podonku ho pak odkázal, ten že ho zjednal.

"Však já už vím. Tys ho naved'. Ani tam takový dvůr není. Co jsem se nahledal! Měli jste mne za bláma. A slavnost jsem propásl. Nepustili mne do města. A celý den krmil koňům, a šlověk snad také něco chce. Kdo mně to nahradí! Zaplat! Auknecht nechce nic dát, když jsem nic nepřivez'. Jak bych přivez', ty votipero blámovská. Zaplatíš, nebo tě nechám v Praze a nevezmu tě na vůz. A provazy zaplatíš taky —"

Konšel neobje, že se všecko po něm ohlídl, šukal sebou a dorážel na mladého kviana, "jenž se jen smál a šertem ho odbořoval. Věk konec toho jednání nevydržel. Vytratil se ven, zamířil ku Prašné bráně a Cestou ulici na Ovocný trh. Setmělo se již a začal zase větší stánek vlt. V něm třásky se o smaltě zardělo plameny lamp,

všem bylo na tvářích viděti, že jsou tu spokojeni, že se již těší...

Věk zjistil si, že tu nikoho od Thamu není, nabyl plného klidu a věnoval se jen svým krajankám. Tiše jim ukazoval tu tam znamenitější osobu z Pražských vlastenců, které znal. Před nimi hodně vpředu seděl vlasatý sedlák v zeleném kabátě vedle šedovlasého kněze.

"To je Vavák a vedle to je P. Vrba," šeptal Věk a vykládal, kdo jsou, a jmenovitě o Vrbovi, že byl také u nich v Dobrušce. V tom už své společnice zas upozorňoval na pravo, na mužika v kabátě žemlové barvy. "To je Melezínek, stojí vedle tiskáře Zimy z Malé Strany, perníkář, vlastenec, ten pro divadlo žije a skládá vždycky básně na památku českých her a písničky chvály všem, kteří české hry 'divací' hrají. Podívejte se, jak se veselé rozhlíží, to on má radost, že je tak plno."

V první řadě nastalo hnutí, jak uvolňovali přístup k sedadlu nové přehozim v tupetu a jeho mladé paní. Věk bezděky se dotekl Márinčiny ruky a živěji ji na přehozim upozorňoval, to že je Kramerius. Melezínek prve mladou krajanku tak nezajímá; nyní však natáhla krček a napjala zrak, aby sledila toho, jehož knížky a noviny tak ráda čítala. I starou Snížkovou zajímá, ale neměně si všimla s Márinkou jeho mladé, vysoké, pěkně urostlé paní. I Věk na ni bedlivě upřel zrak a vzpomněl si, co mu Kramerius předevčtem večer řekl. Ale v tom zpozoroval také šedivého, kterého pro lidi před nimi seděl i stojel v místnosti ne nadbyť osvětlené dosud nepostřehl. Mladý spisovatel vstav živě vstal Krameria a jeho paní.

Věk viděl, že český expeditoř u sedl vedle šedivého a že mu po chvíli něco šeptal. Snad se to týká té jeho slečtičky. Šedivý by asi, myslil Věk, nejráději slyšel, že je ta paleta do frajbálu jistá. Už dnes ráno se byl Věka u Hněvkovského zeptat, jak s ní bude. Jak byl rád, když uslyšel, že to asi půjde, že správce z paláce Mannsfeldského se přičiní. Zdá se, že šedivý dosud neví o slečně to, co Hrdl viděl a pověděl. To, co nyní Kramerius šedivému pošeptal, jistě to nebylo. Nebyl by se nešťastně zamilovaný spisovatel na takovou novinu usmál a nebyl by se také Krameriové paničce klonil.

Stará Snížková byla zabrána do rozprávky, kterou s ní začal nějaký měšťan starý vedle ní sedív. — Byl už nahrbený, vrásčitý, ale čilý a patrně všechn tu šťastný. — Také o tom hned sousedec z Dobrušky vykládal, jakoby byli starí známí. To, co povídal, mohl, jak myslil, každému zde povědět. — Byliti všichni jednoho smýšlení. — Starý měšťan o tom mluvil dokládaje, jak se na ty české hry těší, to že je vždycky svátek, když jsou a když může jít. —

V orchestru zahrála hudba. — Pak začal Zimův hrdinský, rytířský kus o Boženě a Oldřichu. Vystoupili rytíři v divadelně historických kostýmech, na rok ne zrovna věrných, v plně zbroji, vystoupil kníže Oldřich a měl dlouhou řeč živě přednášenou, ta se nad jiné líbila starému měšťanu, jenž oka s jeviště nepustil a poslouchal, že mu ani slůvko neulo. Spokojeně se usmíval, hlavou pokyvoval, chvílku si i potichu ze samé libosti zamručel nebo tlumenými výkřiky a slovy herecovu řeč glossoval:

"Vida, vida! — Aha! — ah — ah — A český, pěkně český — A kníže! Zeměpán!"

A za chvílku zase: "A všecko český... To bylo! Bože!"

V tom jak knížeti nějaký lech rovněž jadrně odpověděl, usmíval se staroch a radozně si opakoval: "Od stavu, od stavu, a taky šesky. Tenkrát! Inu, inu!"

Staré Snížkové to trochu vadilo. Márinka však neslyšela. Divadlo jí všecko zajalo. Něco takového dosud neviděla. Nádherná knížecí síň se sloupy, rytíři v lesklém brnění, kníže v červeném pláští, a těch pěkných řečí! Nový svět tam před ní. Hleděla a vědla větší pozorností, se zájmem stále rostoucím. Věk byl méně pozorný. Přes tu chvíli pohledl po očku na svou mladou sousečku. Měl a ní radost, jak je všecka za-

DR. JAMES W. NOVÁK. Český zubní lékař.

Continental Block — 15. a Douglas ul. Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 5077. — Residence, 915 William St.; Phone Douglas 6019. — Krajany s vanovka, kteří nejsou s domácí prací, na bařskou spokojeni, učiní dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Dra Novákovi, jenž za veškeré práce v oboru svém úplně ručí. 2412

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. Restatřicet let v obchodu s piany je rekord

A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

Doporučujeme

HOSPEOVA

PIANA.

Jsou zhotovena s Walnut oak aneb mahagonu. Pěkná deska na každém.

Mírné měsíční splátky, anebo za hotová.

Obehraná piana a varhany velmi lacino. Dopíste si o katalog a cenník. 43-17

A. HOSPE CO.

1513 Douglas ulice. OMAHA, NEB.

ZDARMA! Opatřte si SEVERŮV KALENDÁŘ A DOMÁCÍ LÉKAŘ na r. 1912. Váš nejbližší lékárník neb obchodník léky vám ochotně poslouží výtiskem ve Vaší řeči. Požádejte o jeden.

SEVERŮV

BALSÁM PRO PLÍCE

Pomáhá když trápí

těžký a suchý kašel,
hlenovitý a sípavý kašel,
ranní nebo noční kašel,
zastaralý nebo tvrdošijný kašel.

Bezpečný lék pro děti i dospělé

Přináší žádoucí úlevu při nastuzení, zápalu průdušek, zánětlivém kašli, falešném záškrtu dítěte (croup), chraptivosti a při podobných obtížích dýchadel.

Vždy spolehlivý. **Vždy působivý.**

Zkušeni lidé dávají tomuto léku přednost před každým jiným prostředkem.

Obdžíte jej kdekoliv je lékárna neb obchod s léky.

Dvoji velikosti: 25 a 50 centů.

Řekněte "NE", když se Vám nabídní nějaký jiný lék místo tohoto.

Porada lékařská udílí se zdarma.

W. F. SEVERA Co.

CEDAR RAPIDS IOWA